

לחלוצה חזית הפידרית

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך הסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'ויקרא' • ב' ניסן ה'תשפ"ו (20/03/2026) • מגזין מספר 230

נא לשמור על קדושת המגזין •

מהפיכה בהנגשה

לראשונה בהיסטוריה מאה מרבני חב"ד מדריכים בצורה מעשית כיצד 'להתפלל' בשלושה ספרים גדושים

פרטים מלאים בעמוד האחרון

מבזקים

תקציר הכתבות והעדכונים מאתר 'חב"ד לייב'

התוועדות סוערת

התוועדות חסידיית עם הרב יוסף יצחק אופן עם מסר עכשווי בנוגע להבאת הגאולה בכ"ז אדר <<

עדות מבפנים

המשב"ק הרב משה הלוי קליין חושף את סדר מאורעות כ"ז אדר מזווית ייחודית מתוך הקודש <<

הייחוד בניגוני חב"ד

לקט סיפורי חסידים מרתקים על מנהג חסידי חב"ד לנגן ניגוני דביקות בעת עבודת התפילה <<

שיעור מעניין

המשפיע הרב חיים לוי יצחק גינזבורג בשיעור יסודי על קיצור 'סדר ההשתלשלות' בחסידות <<

שיחה עכשווית

הרבי הרש"ב בשיחה מלאה גילויים עכשוויים, עם סיפורי גבורה של חיילים בחזית המלחמה <<

זעזוע שמחייב מהפיכה

האם אתה מעז להודות בכך שהגאולה תלויה בעבודה שלך?

מבפנים. וכאילו כרמז - מאז איננו רואים את הרבי. המסר ברור: עכשיו תורכם. עכשיו האחריות עלינו. עכשיו, יותר מתמיד, העבודה בידיים שלנו. אי אפשר להישאר אדישים לזעקת הרבי 'ועוד ועיקר - נמצאים בגלות פנימי בעיני עבודת השם. עשו כל אשר ביכולתכם להביא בפועל את משיח צדקנו. ואני את שלי עשיתי'. זו לא רק אמירה היסטורית; זו פקודה שממשיכה להדהד בכל נשימה של חסיד.

היציאה מהגלות הפרטית נעשית בעיקר באמצעות התבוננות בחסידות באריכות התפילה. זו חב"ד: פנימיות, אחריות, עבודה. ובשיחה האחרונה שהרבי הגיה בפרשת 'ויקהל' תשנ"ב - מודגש עוד נדבך חשוב: אהבת ישראל ואחדות החסידים, הנובעת מאחדות עם הבורא. 'עבודת התפילה' האמיתית מולידה אחדות - עם ה', ומתוך כך עם

כל יהודי, גם כשדעותיהם שונות.

כ"ז אדר אינו יום של ייאוש. הוא יום של תביעה. תביעה מעצמנו. אם חסיד באמת רוצה לראות את הרבי - עליו ליצור את הכלים לגילוי. עליו להפוך את התפילה שלו למקום שבו הנשמה צועקת, דורשת, מתעוררת. העבודה היא בידינו, והגאולה תלויה בנו יותר משאנו מעזים להודות. ואולי זה הזעזוע האמיתי: להבין שהרגע שבו נתחיל באמת לעבוד עם עצמנו בפנימיות - הוא הרגע שבו ההסתר יישבר. זה הרגע בו נצא מגלות פנימי, ונצא לגאולה.

יש ימים בלוח השנה החסידי שאינם נותנים מנוח. כ"ז אדר הוא אחד מהם. יום שבו העולם כמו נעצר, והלב החסידי נחשף לפתע למציאות של העלם והסתר שלא הכרנו כמותו. מאז אותו יום בתשנ"ב - ובמיוחד החל מג' תמוז תשנ"ד - אנו חיים במציאות מופרכת שבה איננו רואים את הרבי.

והזעזוע הזה, אם הוא אמיתי, אינו אמור לשקוע. הוא אמור לבעור. לחדור לעצמות, להפוך לדרישה פנימית שאינה נותנת מנוח. כי חסידות חב"ד מעולם לא ביקשה מאיתנו להסתפק בהמתנה פסיבית. להיפך: היא תובעת מאיתנו 'עבודה בכוח עצמו'. לא להישען על עבודת הצדיק בלבד, אלא להפוך את עצמנו לכלים לגילוי אלוקות.

וכשמתבוננים במאמר האחרון שהרבי הגיה לפני כ"ז אדר תשנ"ב - 'אתה תצווה', אי אפשר שלא לשמוע את הקריאה החדה: יהודי צריך להיות מזועזע מכך שאין גילוי ה'עצמות' בעולם. שלוש פעמים ביום אנו אומרים 'ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים' - האם זה נאמר כלאחר יד, או מתוך תביעה פנימית אמיתית לראות את הגילוי המושלם?

הרבי מדגיש שם ב'מאמר', שהעיקר הוא עבודת החסיד עצמו. לא להסתמך על האור שמאיר מלמעלה, אלא להצית את האש

לאתר 'חב"ד לייב' סקרו את הברקוד

מחלקת המדיה של הארגון מכנילה אתר תוכן חסידי מרתק עם שתי כתבות תוכן איכותיות וחומר היסטורי איכותי בשילוב שיעורים והתוועדות. ניגוני חב"ד, חדשות הארגון ועוד

ליצירת קשר •

LGCH770@GMAIL.COM

CHABADLIVE.ORG

+9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של ארגון 'לחלוצית גאולתית'

ראשי הוועד הרוחני של הארגון • הרב יוסף יצחק אופן והרב נחמן שפירא

הרב יוסף ישעיה ברין שליט"א

רב שכונת 'קראון הייטס'
וחבר הבד"צ, ניו יורק

התוועדות חסידיה //

כולם צריכים להתאחד בזה

חסידות מגדירה את 'עבודת התפילה' כחוט השדרה של כל קיום התורה והמצוות. למרות ש'חוט השדרה' אינו נמנה במניין האיברים, אך הוא זה שמחזיק ומעמיד את כל האיברים שתהיה להם אפשרות ויכולת לבצע את תפקידם נאמנה. ללא 'חוט השדרה' אין להם כל קיום. כך גם 'עבודת התפילה' היא היסוד של כל היהדות, וללא 'עבודת התפילה' אין קיום אמיתי לכל התורה והמצוות.

יש 'ווארט' חסידי ידוע, שנפש הבהמית יודעת כיצד להשתמש ולנצל כל דבר שבקדושה, עבור ההנאות והתאוות שלה. מלימוד הנגלה, היא גורמת לישות וגאווה. אפילו את לימוד החסידות, היא הצליחה לסחוב רק 'להשכלה' בלבד, ושלא יגיעו למטרה הנכונה של החסידות, 'עבודה'. המטרה של חסידות חב"ד, זה להתפלל באריכות.

כמו שהרבי הריי"צ מתבטא בביטויים חריפים ביותר על אלו שלומדים חסידות בלי להתעסק ב'עבודת התפילה', כמו 'מעמיד צלם בהיכל' וכו'. אך יש שני דברים שעליהם נלחמת הנפש הבהמית בחירוף נפש: נסיעה לרבי ותפילה באריכות. משום שהיא יודעת היטב, שכאשר יתחילו להתעסק באחד מהם, הסוף שלה הגיע.

בדומה לזה יש את הפתגם החסידי שהמשיפיע ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה היה חוזר, על הפסוק 'שנואה לאה', ש'רחל' זה רומז על עולם הדיבור ו'לאה' רומז על עולם המחשבה. משום מה לדבר וללמוד חסידות ('רחל'), אין לאף אחד בעיה עם זה. אבל להתבונן ולחשוב חסידות ('לאה'), זה

'שנואה'.. למה באמת זה כך? למה יותר קשה לפעול על עצמנו לחשוב חסידות? כי הנפש הבהמית יודעת היטב שאם נלמד חסידות, זה לא מחייב שזה יפעל עלינו, אבל אם נחשוב חסידות, ודאי וברור שאז נשתנה. אז ממילא ממצויאים לזה גם תירוצים: אני לא שייך לזה, הדור לא שייך לזה ושטויות נוספות דומות...

זה בוודאי משפיע

ה'רצוא' וה'דירה' לו יתברך, זה 'עבודת התפילה'. התפילה היא מרוממת ומטהרת את האדם. מי שיעסוק רק ב'הפצת היהדות' ו'שליחות', בלי הדביקות וההתעלות שישנם בתפילה באריכות, הוא מפספס את הכוונה העליונה של 'דירה בתחתונים'. מי שלא מתפלל באריכות, זה 'פיקוח נפש' של ממש..

יש לנו 'שבת', כדי שיהיה לנו מה להחזיר בכל ימות החול. יש לנו 'עבודת התפילה', כדי לגלות אלוקות במהלך היום כולו. כמו שמוסבר בחסידות שהתפילה היא ה'שבת' של כל יום, והתפילה בשבת זה 'שבת בשבת'. לכן כדי לממש את הכוונה והתכלית של ה'שליחות' ו'הפצת המעיינות', נחוץ להתעסק ב'עבודת התפילה'. אחרי שמתפללים, יש מה לגלות ב'תחתון'. אז יש כוחות לברר ולהעלות אותו להיות 'דירה' לו יתברך.

איך באמת אפשר לפעול שהתפילה תשפיע ותשנה את מהלך המשך היום? דבר ראשון, עצם העובדה שמתעסקים ב'עבודת התפילה' ומשקיעים בזה כוחות נפש וזמן וכו', זה וודאי משפיע והופך את היום כולו להיות קדוש יותר. כמו שהרבי כותב בהמון מכתבים, שגם מי שרק חושב ומתבונן ב'גדלות הא-ל', זה בוודאי פועל וגורם לתוצאות מבורכות. זה גם מוסיף ביראת שמים וגורם שהאדם יהיה מנותק מענייני העולם, ואפילו אם זה רק בדרך מקיף. גם אם לא רואים את ההשפעה של זה בצורה ברורה, צריך לדעת שזה משנה מאוד, אך לאט לאט.

חסידות מחנכת אותנו את הדרך לשינוי אמיתי ופנימי, שזה לא קורה ביום אחד. זה כמו שמישהו יגיע לרופא ויבקש הדרכה להרזיה, והרופא הביא לו מרשם ל'דיאטה'. עברו כמה שבועות שמיודענו מבצע בצורה מדוייקת את ההוראות, אך הוא לא ראה שינוי בממדי גופו.. אך האמת היא שעצם זה שהוא השתמש ב'דיאטה', זה פעל עליו. אולי הוא לא שם לב, אבל כולם ישימו לב היטב לזה שהוא הרזה.

אני שייך לתפילה באריכות?

עצם העובדה שיהודי יש לו בראש 'גדלות הא-ל', והוא חושב ומתבונן ומתפלל עם זה, עצם העניין פועל עליו. גם בלי שום הוספות בזה. מי שמתפלל ב'עבודה', לא רק הראש שלו מלא בגדלות השם, גם הלב והרגש חדר ומלא בהכרה במציאות הבורא. ואז יש לו אלוקות חיה ואמיתית, שבדרך ממילא תאיר לו את הדרך בהמשך היום. מי שמתפלל באריכות, יש לו את 'גוף המעיין', את עצם החסידות, וברור שזה פועל ומשנה

לקט מדברי נשיא דורנו
בענייני עבודת השם

דבר הנשיא //

אין תירוץ לאף אחד - כולם צריכים להאריך בתפילה

גם אצל ה'מארי תורה' הנמצאים כאן, לא ראינו 'שטורעם' בעבודת התפילה באריכות כו', אלא אריכות התפילה אצלם היתה על פי ה'שעון'! אינני רוצה לומר זאת על כולם, אבל על כל פנים ישנם אחדים שנמצאים במעמד ומצב כזה! והנה, בשלמא בנוגע ל'מארי תורה' ישנו תירוץ ואמתלא: ב'אגרת הקודש' הנזכרת לעיל מודגש ענין האריכות בתפילה בשבתות וימים טובים בנוגע לבעלי עסקים, ש'עליהם מוטל (הדבר) ביתר שאת וביתר עוז', מה שאין כן בנוגע ל'מארי תורה', שזמנם פנוי להאריך בתפילה גם בימי החול (ולכן, אין הדגשה מיוחדת בנוגע ליום השבת);

אבל כאשר מדובר אודות בעלי עסקים - אין שום תירוץ ואמתלא, מאחר שאודותם נאמר בהדגשה מיוחדת, שביום השבת צריכים הם לעסוק באריכות התפילה! וכפרט כאשר הוא מחזיק את עצמו 'לסוחר', ועד שכאשר מישהו אומר עליו שהוא 'בחור ישיבה', הרי זה נחשב אצלו ל'סטירת לחי', כי הוא מחזיק את עצמו ל'סוחר גדול'.. ואם כן, הרי בוודאי שביום השבת צריך לעסוק בעבודת התפילה!.. ועל פי זה מובן שהנהגת כלם.. צריכה להיות באופן דקביעות בנפש. וביום השבת צריכים לעסוק בעבודת התפילה באריכות!.

שיחת פרשת 'ויקרא' תשמ"ב, בלתי מוגה

• לעילוי נשמת •

הגה"ח הרב משה מרדכי ארנשטיין ע"ה
משפיע ראשי ישיבת חח"ל צפת

מנון רחוב של תכנים חסידיים איכותיים
הוצאות וכנסים, שיעורים וראיונות, קורסים וסדנאות.
התנדבות, נעוטים, הקלטות וטלגרפים ועוד

התקשרו עכשיו « 073.3183.588

קו הטלפון
של חב"ד

לצליל לעולם תוכן מעורר השראה

'קונטרס התפילה' פה באמריקה. אך מי היה האחראי על ההדפסה? ומי כתב את המראי מקומות על זה? ומי חתום ב'פתח דבר?' מי הביא את כל 'קונטרס התפילה'? זה הרבי! יש כאן בעיה כללית בהבנה של הנושא. זה לא שיש פה איזה עניין של התגוננות, שיש את העניין של 'עבודת התפילה' בכל הדורות, וזה ממשיך גם בדור שלנו...

בדיוק להיפך! חסידים של אדמו"ר הזקן ב'דור הראשון' צריכים להגיד: לא רק ב'דור השביעי' יש את 'עבודת התפילה', גם לנו יש 'עבודת התפילה'... כל הגישה של הרבי ל'עבודת התפילה', היא בצורה שזה הכי מוכרח וקריטי לכל אחד באשר הוא, ובדגש שזה צריך להתבטאות גם באריכות בזמן התפילה.

הכנה לי"א ניסן - ומה יעשו כולם בגאולה?

יש כאלו שטוענים שעיקר הדגש בדור שלנו זה על 'התקשרות לרבי', ובתקופה שלנו במיוחד יש להתמקד בענייני גאולה ומשיח, ולכן הם ממעטים בעניין ההתעסקות ב'עבודת התפילה'. אז צריך לדעת בצורה הכי ברורה: לא שייך 'התקשרות' בלי 'עבודת התפילה'. לא שייך 'לחיות עם משיח' בלי 'עבודת התפילה'. זה פשוט לא שייך אחרת. מה זה 'התקשרות'? להוסיף יותר מלח במרק? 'התקשרות' הפירוש שאתה מתבטל מהמציאות שלך, ואתה קשור עם משהו יותר נעלה.

איך עושים את זה אם לא ב'עבודת התפילה'? שואלים במה יש להתכונן לי"א ניסן - יום הולדתו של הרבי? האמת היא שההכנה העיקרית היא לי"א ניסן שיהיה ב'ימות המשיח'! לכה י"א ניסן צריך להתכונן. מה יהיה ב'ימות המשיח'? כל היום יתעסקו ב'עבודת התפילה'! רק זה לא יהיה ב'עבודה'... אבל המציאות כל היום תהיה 'תפילה'. תפילה זה מלשון חיבור ואיחוד. בגאולה כל היום נהיה מאוחדים ומחוברים לעצמות ומהות'. כמו הפתגם שבגאולה נהיה כולנו 'א' געדאוונטער' [=מפוללים]. אנחנו מתעסקים עכשיו ב'ימות המשיח', כמו שהרבי מביא שצריך לטעום מהגילויים שבזמן הגאולה.

אז כל העניין עכשיו זה להתעסק ב'עבודת התפילה'! מתי הזמן להתפלל באריכות אם לא עכשיו? בגאולה תהיה 'אלוקות בפשיטות'. איך אפשר להיות כלי ל'אלוקות בפשיטות'? כאשר אוחדים בעניינים של מה בכך ו'מקשקים' בחסידות? הדרך להיות כלי לזה - זה 'עבודת התפילה'! ההכנה לי"א ניסן, הדרך ל'התקשרות', ההכנה ל'ימות המשיח' והדרך ל'לחיות עם משיח' - זה על ידי הוספה והתחזקות בתפילה באריכות.

לחפירה בתקופתנו
עבודת התפילה

העיקר
אם להתפלל שלא
כפי שזקני החסידים
מדריכים יש לדעת
שהתפילה
אינה רוצה בכך!

העיקר
אם להתפלל שלא
כפי שזקני החסידים

אותו מקצה לקצה. אך בהחלט כדי שזה יגרום לשינוי גדול, צריך להקפיד ולהשקיע בתפילה בצורה תמידית ועקבית, כמו ב'דיאטה' שאסור לפספס כמה ימים באמצע, ככל שמשקיעים יותר זמן והשקעה בזה, זה כמובן משפיע ומשנה יותר. דבר שני, נחוץ גם לכוון את ההתבוננות בתפילה לשינוי מעשי בהמשך היום. צריך למקד את ההתעוררות בתפילה למשהו ספציפי.

יש כאלה שמרגישים על עצמם, שהם מתפללים ב'חיצונית' ויוצאת להם תחושת גאווה מהתפילה, ולכן הם חושבים להפסיק להתפלל. אך האמת היא, שזה טעות גדולה. גם כאשר לוקחים תרופה, לפעמים יש 'תופעת לוואי'. אז בגלל זה לא לקחת את התרופה? הרי זה 'סכנת נפשות'! צריך לקחת את התרופה, אך יש לדאוג שלא תהיה 'תופעת לוואי'.

אותו הדבר ההתעסקות ב'עבודת התפילה', זה 'חובת גברא' ממש. כל אחד ואחד מחוייב להתפלל באריכות. כמו שהרבי הרש"ב מגדיר את הנחיצות של התפילה באריכות, שמי לא מתפלל הוא ממש ב'סכנת נפשות'... וכך גם הרבי הריי"צ כותב ש'כל אחד מחסידי חב"ד צריך להבחין בסכנה המוחשית האמיתית שהעדר עבודת התפילה - לא יעלה ולא יבוא רחמנא ליצלן - יכולה להמיט'. כמה בדיוק להאריך ואיך וכו', זה צריך להתייעץ עם המשפיע.

ואפילו אם משהו יקפוץ למעלה מהמדריגה שלו ויתפלל באריכות עצומה, זה יותר טוב מאשר לא להתפלל באריכות. אמנם יש לדאוג שזה לא יגרום לגאווה וישות. אבל צריך להחדיר לנו בראש ש'עבודת התפילה' היא ממש מוכרחת לעבודת השם, כל חיי היהודי והחסידי תלויים בתפילה. אם יש מזה 'ניקה לחיצונים', נו. צריך לדאוג שזה לא יקרה. אך בשום אופן לא צריך להפסיק בזה, אלא רק להוסיף ולהתאמץ בזה יותר.

המהפיכה של הרבי ב'עבודת התפילה'

אחד הדברים שאפשר להגדיר את זה כ'מהפיכה' של הרבי, זה ללא ספק העניין של 'עבודת התפילה'. הרבי הפך את 'עבודת התפילה' לעניין ששייך ונדרש מכל אחד. אפשר לראות בצורה בולטת את המהפיכה של הרבי ב'עבודת התפילה', מזה שב'קונטרס התפילה' שהרבי הרש"ב הוציא, מצינו שיש דרגות בתפילה, ולא כל אחד שייך לכל עניין, אבל הרבי מתבטא בצורה הכי ברורה, ש'עבודת התפילה' שייכת לכל אחד.

בכלל הרבי הרש"ב הרים את 'עבודת התפילה' למדריגה יותר נעלית מדורות קודמים. לא היה 'קונטרס התפילה' של אדמו"ר הזקן... אמנם אדמו"ר הזקן כותב בספר 'התניא', שעיקר העבודה בדורותינו בעקבתא דמשיחא זה 'עבודת התפילה', אך נראה שהרבי הרש"ב לקח את העניין של התפילה ורומם את זה מעלה מעלה. כל המהפיכה של ה'עובדים' הגדולים שהיו בליובאוויטש, זה בזמן של הרבי הרש"ב.

ומי לקח את המהפיכה של הרבי הרש"ב והעצים אותה באין ערוך ממש? הרבי בעצמו!! אחד ה'הוכחות' של הרבי שגם בתקופתנו יש להתפלל באריכות, זוהי העובדה שהרבי הריי"צ הדפיס את

